

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titulus XXVIII. De Sepulturis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](#)

TITULUS XXVIII.

De Sepulturis.

QUÆRES 1. Quid sit sepulchrum & quod est sepultura? Respond. Sepulchrum alegreliendo dictum est *locus concavus*, in quo hominis mortui cuncti solent; Sepulchra vero est officium quod condendi aut sepeliendi Corporibus impendi solatur. Et quandoque etiam pro ipso sepulchro aut terram pulturæ designandâ accipiatur. Licet autem olim pulchra in civitate prohibita fuerint l. xii. Tabul. l. i. 2. Cod. de relig. & sumpt. funer. hodie tamen apud Christianos locus communis ab Episcopo benedictus sepeliendis corporibus destinatus est, qui cimiterium vocatur.

QUÆRES 2. Quibusnam locis jus funerandi competit? Respond. Jus sepeliendi Iuris veterinon nisi Ecclesiis parochialibus comperebat, quibus præter portionem seu quartam Episcopalem debebatur portio Canonica, id est quarta pars bonorum defunctorum nisi major pars ex consuetudine solvenda fuerit cap. 1. 2. &c. b. t. idque pro labore & curâ An imarum quam curatus gessit, cum æquum sit, ut sint socii consolationum qui fuerunt passi. cap. 1. & 10. b. t. & cap. 3. eodem in 6. cap. 15. testam. hodie tamen electio sepulturæ cuique libera est, quod si quis vivens sepulturam certam non elegit, in parochiâ suâ sepeliri debet. Clem. 2. §. viii. 1. b. t.

QUÆRES 2. Quinam sepulturâ privandi sunt?

di sint? Respond. Sepeliri in locis sacrī prohibentur: 1. Judæi & pagani. 2. Hæretici, indigeni enim sunt post mortem communione fidelium, qui eam in vivis respuebant. 3. Excommunicati quorum corpora, si errore sepulta fuerint, exhuman da erunt. 4. Usurarii publici. 5. Interfecti in duello, & qui sibi ipsis violentas manus injecerunt. 6. Interdicti. 7. Denique quos in peccatis gravioribus impoenitentes deceſſe constat. can. 26. cum seq. dist. 1. de consecr. can. 6. cons. 24 q. 2. cap. 2. de hæret. in 6. cap. 5. ss. 12. b. t. Clem. 1. eod can. si quis. c. 11. q. 3.

O B J I C I E S. 1. Crimina morte extinguntur, ergo post mortem injustè puniuntur. l. 6. de publ. jud. l. 20. ff. de accus. l. 20. ff. de pœnis. Respond. Conc anteced. Nego conseq. Licet enim crimina per mortem cessent, pœna tamen semel imposta, etiam post mortem durat; l. 2. ff. de cadav. punit. præsertim cum excommunicatio afficiat animam, quæ non moritur, sed immortalis est.

O B J I C I E S 2. Pœna infligitur ad emendationem vitæ; sed in mortuo locum non habet vitæ emendatio; ergo nec pœna. Consequenter ob excommunicationem in vivis contractam, non debet quis post mortem sepulturā privari. Respond. Pœna vivis infligitur ad emendationem vitæ, mortuis autem ad terrorē viventium, ut hi a delictis abstineant, ob quæ mortuos vindicent sepulturā privatos.

Aa 5

TITU